

Voorshands geschiedde niet méér dan dat de discussie in de Contact-Commissie werd voortgezet. Daar zei Meijer op de 13de oktober dat de linkersectie 'twee gedelegeerden uit haar midden als minimum-eis' stelde. Die eis werd door Drees, Bruins Slot en Neher afgewezen en nadat dezen het er opnieuw over eens waren geworden dat de delegatie zou bestaan uit telkens één vertegenwoordiger van de drie secties, van het Vaderlands Comité en van het Delta-Centrum, zei Meijer dat de linkersectie ten teken van protest geen vertegenwoordiger zou kiezen, maar er, 'om het zenden ener deputatie niet onmogelijk te maken', accoord meeging indien de overige leden van de Contact-Commissie de vertegenwoordiger van de linkersectie zouden aanwijzen. Drees en Neher wezen toen Meijer aan – een aanwijzing waaraan Bruins Slot geen enkele medewerking wilde verlenen; deze zei trouwens opnieuw, 'dat het zenden ener deputatie geheel achterwege diende te blijven.'¹

Toen de Contact-Commissie vijf dagen later, 18 oktober, opnieuw bijeenkwam, kregen de leden de teleurstellende mededeling dat men het er in het Delta-Centrum niet over eens was geworden wie dat college in de delegatie zou vertegenwoordigen. Voorts lag een nieuw telegram van de koningin ter tafel (het was op 5 oktober uit Eindhoven aan Jan Thijssen toegezonden) waarin zij deed weten dat bij de bevrijding 'onverwijld' een nieuw kabinet aanwezig diende te zijn en dat zij vertrouwde, 'dat de te zijner tijd aan te wijzen formateur op alle hulp en medewerking (zou) mogen rekenen' – nu, die tekst versterkte alleen maar de weerstanden van diegenen die vonden dat er voor de illegaliteit als zodanig na de bevrijding geen enkele algemeen-politieke taak was weggelegd.

Hoe nu verder te komen?

Besloten werd dat 'een speciale bijeenkomst der GAC' zou worden gehouden: een bijeenkomst dus, waar, zoals op 3 juli het geval was geweest, zoveel mogelijk illegale groepen een eigen vertegenwoordiger zouden hebben. Tegen dat denkbeeld werden van de zijde van verschillende groepen onmiddellijk bezwaren geuit: zou zulk een bijeenkomst niet een veel te groot risico inhouden? Die bezwaren werden, zo veronderstellen wij, nog sterker naar voren gebracht toen de *SD* in Amsterdam op 25 oktober na de aanslag op Oehlschlägel openlijk en op groter schaal dan ooit tevoren tot represailles was overgegaan. Gevolg van dit alles was dat de Contact-Commissie op de 31ste besloot, uitdrukkelijk aan alle groepen van de drie secties te vragen of zij zich met een

¹ CC: Notulen, 13 okt. 1944.